

Még mindig sajog a lábam, közel két órát álltam csütörtök este Wass Albert, Voltam című könyvének bemutatóján.

Még mindig sajog a lábam, közel két órát álltam csütörtök este Wass Albert, Voltam című könyvének bemutatóján..., de megérte!

Már jóval hat óra előtt szinte telt ház volt a székelyudvarhelyi Művelődési Ház koncerttermében, kezdéskor pedig még a folyosón is álltak. Mint az est házigazdája, Szakács István Péter is mondta, ritka élménynek számít ilyen szép számú közönségnek könyvbemutatót tartani. Már az is élmény volt, hogy fiatal diáktól, az idős nyugdíjasig, minden korosztály képviseltette magát. Igen, sokan szeretik Wass Albert műveit. Különleges volt az is, hogy a bemutatott kötetet az író legkisebb fia - mint a mesében a legkisebb királyfi -, Wass Endre dedikálta.

A szép kivitelű Voltam című lírai vallomást, mely a Szabad Tér Kft. és a Czegei Wass Alapítvány közös kiadásában látott napvilágot Simó József író mutatta be. Sok-sok idézet hangzott el, nemcsak a bemutatott kötetből, hanem olyan művekből is mint az Elvész a nyom, a Kard és kasza, vagy az Adjátok vissza a hegyeimet. Megragadott az idézett sorok varázsa, láttam a funtinelli boszorkányt aranszöke hajával, a tizenhárom almafát, szemem előtt villant "akié a föld, azé a haza"... Eszembe jutottak kedvelt olvasmányaim, s bár sokszor veszek kézbe Wass Albert kötetet, ezen a bemutatón valóban éreztem, hogy Ő egy rész Erdélyből, s bár messze sodorta az élet, valójában sosem hagyta el drága szülőföldjét.

Érdekes dolgokat is megtudtam Róla, például azt, hogy hét nyelven beszélt, de az angol nem volt köztük. Vagy azt, hogy hogyan ismertette meg az amerikai tudós társadalommal a magyarság történelmét, az igazít, nem azt, melyet román, vagy cseh történészek "históriáltak".

Wass Endre is mesélt az édesapjáról. Elmondta, hogy az írónak megállt az élet akkor, amikor elhagyta Erdélyt. Mindig csak szülőföldjére gondolt, maga előtt látva drága hegyeit, a Mezőséget, és az otthon hagyott szót. Az estét szavalatok tették ünnepélyesebbé, melyek közül nem hiányozhatott, természetesen, az Üzenet haza sem. Csodálatos, felemelő este volt.

Most már az lenne a legfontosabb, hogy végre a mindenkori román kormány is kimondja: Wass Albert ártatlan.

Köszönjük Neki ezt a hagyatékot, köszönjük, hogy élete utolsó percéig szerette ezt a drága földet. Hitvallása fájdalmas, de igaz.

"Hontalan vagyok,

mert vallom, hogy a gondolat szabad,

mert hazám ott van a Kárpátok alatt

és népem a magyar (...)

Hontalan vagyok,

de vallom rendületlenül, hogy Ő az út és az élet,

és maradok ez úton, míg csak élek,

töretlen hittel ember és magyar."

Gálfi Éva